

GLOBÁLNÍ ENERGETICKÁ KRIZE

aneb

Jak se jí vyhnout?

Motto: *„Vzdát se je horší nežli být poslední.“*

Co je to globální energetická krize? Stojíme na jejím počátku? Jak jí čelit? Je to ještě vůbec možné? Je to možné za stávající společenské situace? Dovedeme si ještě vůbec představit život na naší planetě bez elektrické energie?

To jsou některé z otázek, které se budu v této krátké práci snažit zodpovědět.

Nyní se nacházíme v době, po jisté stránce nehezké době, kdy si převážná část obyvatelstva ani neuvědomuje, co může přijít a pokud uvědomuje, tak neví co má dělat či jednoduše nechce něco dělat. Existuje pouze velmi malá skupina přemýšlivých lidí, kteří jsou si ochotni připustit fakt, že by mohlo něco, jako „*Globální energetická krize*“ přijít. Existuje však ještě menší skupinka přemýšlivých a ještě k tomu ochotných lidí, kteří by s tímto faktem chtěli „něco“ dělat.

Podle tzv. *Hubbertovy teorie*, která popisuje výtěžnost ropných ložisek, se zanedlouho dostaneme na vrchol, což v praxi znamená, že poptávka převyší nabídku. Není nezbytné, abychom na to byli připraveni, ale je nutné, abychom tomu předešli. Pan Hubbert kdysi řekl, že pokud bychom tomu chtěli zabránit, tak už bychom museli začít mnohem dříve. V té době jsme však neměli takové technologické prostředky, jako máme dnes. Napříč tomu ještě mnoho věcí stále není vyřešeno. Je sice hezké, že se mluví o stále se zvyšujícím uplatňování alternativních zdrojů energie, je hezké, že byly vyvinuty automobily s palivovými články, ale stále nejsme schopni redukovat vliv fosilních paliv. Jistě, vše si vyžaduje čas a jsou zde právě i jiné nepříznivé, lidské faktory, bránící širšímu nasazení těchto zdrojů. Dále, co třeba letadla? Pro ně stále nemáme energetický ekvivalent. Co bude, když vrchol přijde náhle? Další krize? **ANO**, ale mnohem větších rozměrů, které si nikdo z nás nedokáže ani představit!

Mnogo věcí dnešního života, vlastně i fungování celého světa, je dnes založeno na elektrické energii – na cestu nám svítí pouliční lampy, ráno se budíme za zvuku bzučícího budíku, mnoho lidí denně zapíná počítač a o důležitosti internetu již není pochyb. Pokud tedy chceme udržet rozvoj světa, je pro nás elektřina nepostradatelná.

Dnešní svět se stále více *globalizuje*. Máme tu rozšiřující se Evropskou unii, která by mohla přinést užitek, jelikož bez *spolupráce* obecně se již dále neposuneme. Pro budoucnost světa je ovšem nezbytná **spolupráce všech národů**. Jak tedy lidem tuto sílu ukázat? Někteří to již pochopili, někteří pochopili, že je potřeba **něco** dělat. Tito lidé cítí *odpovědnost* za svět. Jelikož oni sami jsou lidé, cítí se součástí celku. Tito lidé by proto měli být vzorem pro ostatní. Jistě je zde mnoho překážek, mnoho úskalí, která musí být překonána (politická uspořádání, náboženské přesvědčení, ...), ale pokud si uvědomíme, čeho bychom poté mohli dosáhnout, jsou tyto nezbytnosti záležitostí nepoměrně malou.

Musí být vyřešeny všechny problémy. V mnoha zemích světa lidé stále žijí v bídě. My žijeme na jejich úkor. Populace lidstva se nadále zvyšuje. Naše planeta je však vyčerpateľná a v budoucnu nebude moci za stávajících podmínek uspokojit všechny. Co by se například stalo, kdyby všichni lidé, kteří nyní každý den hladoví, dostali dostatek jídla jako my, kteří žijeme v rozvinutých zemích? V takovém případě bychom už nyní potřeby všech nedokázali uspokojit.

Těmito příklady chci poukázat na to, že všechno ve světě je propojeno. Všechno souvisí se vším. Proto pokud chceme řešit energetickou krizi, musíme řešit i krizi sociální, jelikož jedině tak můžeme napomoci hlubší spolupráci a tím, samozřejmě, lepšímu vývoji.

Nyní je tedy nutné najít způsoby uplatnění, zapojení „obyčejných“ lidí do řešení těchto problémů, jelikož právě na lidech závisí budoucnost našeho krásného světa a budou to právě lidé, naše děti, kterým musíme tento svět předat v pořádku, abychom se sami za sebe nemuseli stydět.

Vyzývám tímto tedy všechny **lidi**: „Pojďme společně vstříc našemu přežití v rozvinutém světě, **pojd'me společně vstříc lepším zítřkům...!**“ A to tím, že vytvoříme nové, fungující společenství (organizaci), založené na *rovnosti všech členů*. Všichni v něm budeme *odborníky* „posunovači“, kteří budou diskutovat o světě a se svými závěry seznamovat ostatní. Měli bychom být vzorem pro ostatní. Pozn.: Odborníkem přece může být v jistém smyslu každý z nás! Jediným závazkem musí být *pravda*, která pak bude i naším výsledkem.

Se srdečným přáním všeho dobra a vzájemné inspirace

Patrik Čermák.